

Η Τάξη μας !

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ ΣΤ΄ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11^{ΟΥ} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2010

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Λίγες μέρες πριν τα Χριστούγεννα και όλοι φαίνεται πως έχουν μπει για τα καλά στο πνεύμα των Εορτών. Όπου και αν γυρίσει κανείς βλέπει στολισμένες βιτρίνες, πλατείες, μπαλκόνια ενώ το βράδυ χιλιάδες φωτάκια λαμπυρίζουν στο σκοτάδι. Το τεράστιο έλατο δεσπόζει στην κεντρική πλατεία της πόλης, το αστέρι στην κορυφή του καλεί μικρούς και μεγάλους να προετοιμαστούν για την πιο αγαπημένη γιορτή της χρονιάς ενώ τα παιδιά έχουν ήδη αρχίσει να γράφουν γράμματα στον Άγιο Βασίλη προσπαθώντας να τον πείσουν ότι ήταν αρκετά καλά ώστε να αξίζουν και φέτος ένα δώρο.

Παρόλα αυτά, διαβάζοντας ξανά και ξανά το αγαπημένο μου παραμύθι άρχισα να αναρωτιέμαι: Ποιο είναι το πραγματικό πνεύμα των Χριστουγέννων; Είναι η χαρούμενη ατμόσφαιρα, τα δώρα, οι στολισμένες πλατείες και βιτρίνες ή μήπως είναι κάτι πιο απλό αλλά συνάμα βαθύτερο; Στην αγαπημένη μου

ιστορία λοιπόν, «το πνεύμα των Χριστουγέννων» του Καρόλου Ντίκενς, τρία πνεύματα επισκέπτονται τον περίεργο και γκρινιάρη Σκρουτζ και μέσα από ένα ταξίδι αναμνήσεων αλλά και προβλέψεων του δίνουν ένα μάθημα ζωής ή για την ακρίβεια του δίνουν μία δεύτερη ευκαιρία στην ζωή. Κι εκείνος ευγνώμων την αρπάζει και αλλαγμένος πια πορεύεται μέχρι το τέλος.

Θέλω να αναρωτηθείτε κι εσείς μαζί με εμένα. Μήπως το πραγματικό πνεύμα των Χριστουγέννων είναι μια εσωτερική αναγέννηση; Μία αναγέννηση που μας προσφέρει ο Χριστός μέσα από τη ταπεινή γέννησή του; Μήπως είναι όλα όσα παραμελούμε καθώς τη προσοχή μας αποσπούν τα υλικά αγαθά που σαν σειρήνες μας εμποδίζουν να βαδίσουμε στο δρόμο της αρετής και να σκεφτούμε βαθύτερα και καλύτερα το θείο δώρο της αγάπης που μας προσέφερε ο Θεός; Γι' αυτό πιστεύω πως φέτος μπορούμε να βάλουμε στην άκρη, έστω και για λίγο, την ακαταλόγιστη αυτή μανία των αγορών και των ξενόφερτων εθίμων που μας πιάνει τέτοια εποχή και να εστιάσουμε στις δικές μας παραδόσεις που οφείλουμε να τις συντηρήσουμε έχοντας πάντα στο μυαλό μας το μήνυμα που περνούν μέσα από τα κείμενα τους σπουδαίοι συγγραφείς όπως ο Παπαδιαμάντης και ο Ντίκενς, ζωγράφοι όπως ο Λύτρας. Το κυριότερο όμως είναι ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε το αιώνιο μήνυμα της γέννησης του Σωτήρα που μαζί με το αστέρι της Βηθλεέμ φωτίζει και οδηγεί την ζωή μας που στοχεύει

στην ηρεμία, την καθαρότητα της ψυχής και μια θέση στον παράδεισο.

Σήλεια Συμεωνίδου

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

Τα Χριστούγεννα που πάντα περιμένουμε με λαχτάρα να έρθουν πλησιάζουν. Από τις 25 Δεκεμβρίου ξεκινά ένα Δωδεκαήμερο εορτών που τελειώνει με τη γιορτή των Φώτων- τα Άγια Θεοφάνια.

Η παράδοσή μας είναι γεμάτη έθιμα κατά τη διάρκεια του Δωδεκαήμερου.

Οι νοικοκυρές καθαρίζουν τα σπίτια για να ακολουθήσει ο στολισμός του σπιτιού με χριστουγεννιάτικα εργόχειρα καθώς και το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Οι Έλληνες συνηθίζουν να στολίζουν καράβι αλλά το δέντρο αν και ξενόφερτο έθιμο, καθιερώθηκε και τώρα υπάρχει παντού.

Τα κάλαντα των Χριστουγέννων ψάλλονταν παλαιότερα το βράδυ της παραμονής της γιορτής, αλλά τώρα το πρωί της παραμονής αντηχούν σ' όλες τις γωνιές της Ελλάδας. Ήμερώματα της 25ης Δεκεμβρίου χτυπούν οι καμπάνες για τη λειτουργία των Χριστουγέννων και οι πιστοί πηγαίνουν στην εκκλησία. Στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι συγκεντρώνεται η οικογένεια και οι συγγενείς γύρω από τη γεμιστή γαλοπούλα. Στο τραπέζι υπήρχε παλαιότερα και το χριστόψωμο κατάλληλα διακοσμημένο.

Μεγάλο γεγονός του δωδεκαήμερου είναι η αλλαγή του χρόνου. Τα παιδιά περιμένουν με την ίδια λαχτάρα κι αυτή τη γιορτή αφού θα ξαναβγούν στις γειτονιές για τα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα. Σημαντική είναι και η συνάντηση με τους νονούς που θα δώσουν τα δώρα στα βαφτιστήρια τους.

Το βράδυ της παραμονής ανταλλάσσουμε δώρα και πολλές ευχές για υγεία κι ευτυχία.

Πολύ αγαπημένο έθιμο είναι αυτό της βασιλόπιτας, με το κρυμμένο φλουρί. Αφού τη σταυρώσουμε μοιραζόμαστε τα κομμάτια και ο καθένας ελπίζει να

είναι αυτός ο τυχερός της χρονιάς. Επίσης σπάζουμε το ρόδι για να υπάρχει αφθονία στα αγαθά.

Όλες αυτές τις μέρες οι Καλικάντζαροι προσπαθούν να χαλάσουν την αρμονία των εορτών. Την ημέρα όμως του Αγιασμού των Υδάτων, τα Φώτα, δηλαδή, όπου κλείνει το Δωδεκαήμερο εξαφανίζονται και οι άνθρωποι ησυχάζουν και συνεχίζουν τη ζωή τους.

Κάπως έτσι τελειώνει το Δωδεκαήμερο που εύχομαι να γιορτάσουμε με υγεία και φέτος.

Γιώτα Τοπάλη

ΓΛΥΚΑ ΕΘΙΜΑ!

ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

ΥΛΙΚΑ:

480 γραμμάρια λάδι, 1 ποτήρι νερού ζάχαρη, 2 πορτοκάλια χυμό και φλούδα, 1 λεμόνι χυμό και φλούδα, 1 κουταλάκι κανέλα, 1 κουταλάκι γαρίφαλα, σόδα, αλεύρι όσο πάρει, καρύδια και σιρόπι.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Δουλέψτε το λάδι με τη ζάχαρη, ρίξτε το ζύσμα των φρούτων, την κανέλα και τα γαρίφαλα και την σόδα λιωμένη στο χυμό των φρούτων και το αλεύρι μέχρι να γίνει η ζύμη μαλακιά. Πλάστε τα και ψήστε τα. Αφού κρυώσουν βουτήξτε τα στο ζεστό σιρόπι και κατόπιν σε καρύδια.

Μαρία Καστρινού

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Το κατεξοχήν Πρωτοχρονιάτικο έθιμο είναι η Βασιλόπιτα. Είναι ένα έθιμο που το συναντάμε σε ολόκληρη την Ελλάδα με αρκετές παραλλαγές. Οι παραλλαγές αυτές έχουν να κάνουν κυρίως με τη σύσταση της Βασιλόπιτας. Έτσι σε κά-

ποια μέρη η Βασιλόπιτα είναι κέικ ή τσουρέκι, σε άλλα αλμυρή ή γλυκιά πίτα με φύλλα ενώ σε κάποια άλλα είναι ψωμί σαν το Χριστόψωμο. Διαφορές στις Βασιλόπιτες συναντάμε και στην διακόσμηση που έχουν. Κοινό στοιχείο πάντως της διακόσμησης είναι ένας σταυρός και η αναγραφή του νέου έτους. Σε όλες πάντως τις περιπτώσεις η Βασιλόπιτα είναι στρογγυλή και μέσα της κρύβει ένα φλουρί. Οι περισσότεροι Έλληνες κόβουν την Βασιλόπιτα αμέσως μετά την αλλαγή του χρόνου. Σε μερικές περιοχές της Ελλάδας η Βασιλόπιτα κόβεται στο μεσημεριανό τραπέζι, ανήμερα του Αγίου Βασιλείου. Όποτε πάντως και να κοπεί η Βασιλόπιτα ακολουθεί το ίδιο εθιμοτυπικό. Ο νοικοκύρης την σταυρώνει τρεις φορές με ένα μαχαίρι και μετά αρχίζει να κόβει τα κομμάτια. Το πρώτο είναι του Χριστού, το δεύτερο της Παναγίας, το τρίτο του Αγίου Βασιλείου, το τέταρτο του σπιτιού και ακολουθούν τα κομμάτια των μελών της οικογένειας με σειρά ηλικίας. Κατόπιν ακολουθεί ένα τελευταίο κομμάτι, αυτό του φτωχού. Σε κάποιες περιοχές, κυρίως αγροτικές, κόβονται και δύο κομμάτια επιπλέον. Ένα για τα ζώα και ένα για τα σπαρτά. Όποιος βρει στο κομμάτι του το φλουρί θεωρείται ο τυχερός της χρονιάς και συνήθως μαζί με το φλουρί ο νοικοκύρης του δίνει ένα δώρο ή ένα χρηματικό ποσό. Αν το φλουρί πέσει στα κομμάτια του Χριστού, της Παναγίας ή του Αγίου Βασιλείου, το ποσό δίνεται στην εκκλησία, ενώ αν πέσει στο κομμάτι του φτωχού το ποσό δίνεται σε κάποιον που το έχει ανάγκη. Η καταγωγή του εθίμου προέρχεται από την Καισαρεία της Μικράς Ασίας. Πρεσβύτερος των Χριστιανών της περιοχής εκείνο τον καιρό, ήταν ένας από τους σημαντικότερους Αγίους της εκκλησίας μας ο Μέγας Βασίλειος. Την ίδια εποχή η Καισαρεία κινδύνευε από τον έπαρχο της Καππαδοκίας. Την ίδια εποχή αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Ιουλιανός.

Σε μία από τις εκστρατείες του κατά των Περσών, ο Ιουλιανός πέρασε από την Καισαρεία. Εκεί έγινε δεκτός από το Μέγα Βασίλειο ο οποίος του πρόσφερε τρία κριθαρένια ψωμιά κι εκείνος έστειλε, μετά την αναχώρησή του, ως ανταπόδοση τρεις μπάλες σανό. Ο Μέγας Βασίλειος τότε του απάντησε: «Όπως μας ζήτησες εμείς σου προσφέραμε αυτά που έχουμε και τρώμε. Το ίδιο πιστεύουμε πως έκανες κι εσύ. Σε ευχαριστούμε».

Η απάντηση του Αγίου τον θύμωσε περισσότερο και ορκίστηκε ότι γυρνώντας από την εκστρατεία θα καταστρέψει την Καισαρεία. Πέρασε ο καιρός και τα νέα ότι ο Ιουλιανός επιστρέφει, έφτασαν στον Μέγα Βασίλειο. Εκείνος προσπαθώντας να σώσει το ποίμνιό του, κάλεσε όλους τους πιστούς να προσφέρουν ό,τι πολύτιμο είχαν ώστε να δοθεί στον Ιουλιανό και να κατευναστεί ο θυμός του. Ο λαός έκανε όπως του είπε ο ποιμενάρχης του και συγκέντρωσαν τα πολύτιμα αντικείμενα. Κατόπιν ο Μέγας Βασίλειος και ο λαός έκαναν αγρυπνία και προσεύχονταν για τη σωτηρία τους. Στη διάρκεια της αγρυπνίας, είδε ένα όραμα. Στο όραμα αυτό η Παναγία έστειλε τον Άγιο Μερκούριο και στρατιά Αγγέλων κατά του Ιουλιανού. Το όραμα όμως φανέρωσε στον Άγιο τα γεγονότα που έγιναν λίγο έξω από την Καισαρεία. Έτσι ο κίνδυνος εξέλειψε και τα πολύτιμα αντικείμενα έπρεπε να επιστραφούν στους κατόχους τους. Για να μην μπουν στον πειρασμό να πάρουν κάτι που δεν τους ανήκει, ο Βασίλειος έδωσε εντολή να ζυμωθούν μικρές πίτες και μέσα σε αυτές να τοποθετηθούν τα πολύτιμα αντικείμενα που έπρεπε να μοιραστούν. Οι πίτες μοιράστηκαν στους πιστούς και ως εκ θαύματος, ο καθένας βρήκε στην πίτα του ό,τι είχε προσφέρει για την σωτηρία από τον Ιουλιανό. Αυτό το γεγονός καθώς και τον Μέγα Βασίλειο τιμούμε κι εμείς κάθε χρόνο με το έθιμο της Βασιλόπιτας.

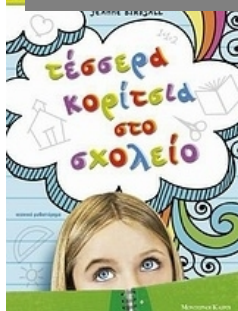
Μαρία Μιχαηλίδη

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΨΩΜΟ

Το Χριστόψωμο ήταν το βασικότερο ψωμί των Χριστουγέννων. Είναι ένα ψωμί ειδικά ζυμωμένο για την μεγάλη μέρα του Χριστού. Η νοικοκυρά την παραμονή των Χριστουγέννων το ζύμωνε με τα πιο ακριβά, αγνά υλικά. Προτού όμως το ζυμώσει, έκανε το σταυρό της για κάθε καλό στο σπίτι της. Σε πολλές περιοχές το ζύμωναν με προζύμι, αλεύρι, μέλι, ροδόνηρο, σουσάμι, κανέλα και γαρίφαλα. Οι παραδόσεις και οι τοπικές συνθήκες καθόριζαν το σχήμα του Χριστουγεννιάτικου ψωμιού και τα στολίδια. Ένας μεγάλος σταυρός στη μέση του ψωμιού ήταν απαραίτητος. Τον έκαναν με πρόσθετο ζυμάρι ή αποτύπωναν απλά έναν αληθινό ξύλινο σταυρό. Στις άκρες και το κέντρο του σταυρού έβαζαν άσπαστα μεγάλα καρύδια ή αμύγδαλα. Ύστερα «κεντούσαν» με το μαχαίρι και το ψαλίδι διάφορα σχέδια με ιδιαίτερη σημασία. Στη Χριστουγεννιάτικη κουλούρα του γεωργού έπλαθαν ένα αλέτρι με βόδια, ένα σπίτι, ένα βαρέλι. Την κουλούρα του τσομπάνη στόλιζαν με μια στάνη και με κουλουράκια στενόμακρα ή άλλα σαν σταυρουδάκια, που τα ονόμαζαν μια μαργαρίτα με τόσα φύλλα όσα και τα μέλη μιας οικογένειας και από πάνω τους έβαζαν τη ζυμαρένια στέγη ενός σπιτιού. Ο νοικοκύρης αναλάμβανε το κόψιμο του Χριστόψωμου. Το μεσημέρι των Χριστουγέννων το σταύρωνε, το έκοβε και μοίραζε ένα κομμάτι στον καθένα.

Ραφαηλία Βουλγαρίδου

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

στον ελεύθερο χρόνο μας να διαβάσουμε βιβλία γιατί μας προσφέρουν πολλές γνώσεις και μας βοηθούν να εκφραζόμαστε

καλύτερα στον προφορικό και γραπτό λόγο. Γι' αυτό κι εμείς σας προτείνουμε αυτά τα βιβλία:

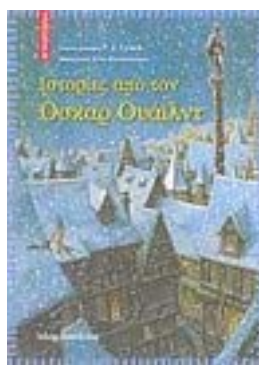
ΤΕΣΣΕΡΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Νεανικό μυθιστόρημα της Jeanne Birdsall.

«Λοιπόν, κορίτσια» είπε η θεία Κλερ.
«Τι θα λέγατε αν ...»

Ένα υπέροχο βιβλίο!!!

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΝΤ

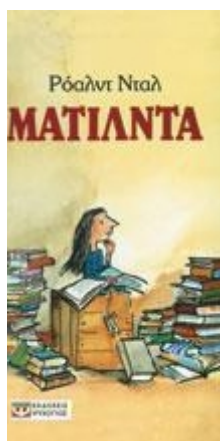
Πέντε εξαιρετικές ιστορίες από τον ποιητή και συγγραφέα με το σπινθηροβόλο πνεύμα, τον Όσκαρ Ουάιλντ. Φανταστικό βιβλίο!!!

ΜΑΤΙΑΝΤΑ

Ένα υπέροχο βιβλίο από τη συγγραφέα

Ρόαλντ Νταλ .

«Είναι αστείο αυτό που συμβαίνει με τις μαμάδες και τους μπαμπάδες ...» Βιβλίο γεμάτο μυστήρια!!!

Κωνσταντίνα Κλεισιώτου

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ

Πηνελόπη Δέλτα,
Εκδόσεις Παπαδόπουλος

Όταν κατάλαβε ο γέρο-Βασιλιάς Συνετός πως μετρήθηκαν πια οι μέρες του, φώναξε το γιό του, το νέο Αστόχαστο και του είπε...

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΗΣ ΣΑΡΔΕΛΑΣ

Κέιτ Σόντερς, Εκδόσεις Πατάκη
Ένα Σάββατο πρωί ο ταχυδρόμος έφερε ένα πολύ βρώμικο, ογκώδη φάκελο, ο οποίος απευθυνόταν στον πατέρα της Κατ. Ο φάκελος...

Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΚΑΜΑΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Τζόαν Ρόουλινγκ, Εκδόσεις Ψυχογιός
Δεν ήταν η πρώτη φορά που ξέσπαγε καβγάς στο πρωινό τραπέζι, στο σπίτι της

οδού Πριβέτ αριθμός 4. Ο κύριος Βέρ-
βαν Ντάρσλι...

ΚΟΥΚΛΙΝΑ

Βούλα Μάστορη, Εκδόσεις Πατάκη
Με το που μπήκε στο σπίτι φώναξε σαν
παλιομοδίτικος Αμερικάνικος σύζυγος:
«Honey, I'm home!...»

Μαρκέλα Καϊμάκη

Ο ΜΑΝΔΑΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΓΑΤΟΣ

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας μαν-
δαρίνος που είχε ένα γάτο παχουλό και
καλοταϊσμένο που τον αγαπούσε πολύ.
Ήταν τόσο περήφανος για το εξαιρετικά
όμορφο και δυνατό ζώο του, που το ο-
νόμασε «Ουρανό». Όμως μια μέρα ένας
φίλος του, του λέει:

- *Επίτρεπέ μου να παρατηρήσω ότι υ-
πάρχει κάτι πιο ισχυρό από τον ουρανό,
είναι τα σύννεφα, αφού μπορούν να
κρύβουν τον ουρανό.*

- *Έχεις δίκιο, απάντησε ο
μανδαρίνος, και σ' ευχαριστώ.
Από δω και πέρα θα φωνάζω τον
υπέροχο γάτο μου «Σύννεφο».*

Λίγο καιρό αργότερα ένας άλλος
μανδαρίνος πήγε στο σπίτι του για
να πιουν τσάι.

- *Τι; ρώτησε έκπληκτος, φωνάζε-
τε «Σύννεφο» αυτό το εξαιρετικό ζώο;
Αφού υπάρχει κάτι πιο δυνατό από τα
σύννεφα, είναι ο άνεμος που τα διώχνει
από μπροστά του.*

Έτσι λοιπόν ο αφέντης του ονόμασε
«Άνεμο» το γάτο για τον οποίο ήταν
τόσο περήφανος. Δεν είχε περάσει μια
βδομάδα και ο δήμαρχος της πόλης, κα-
λεσμένος στο σπίτι του μανδαρίνου,
είδε το γάτο και του είπε :

-*Τι όμορφος γάτος, πώς τον λένε;*

-*Άνεμος είναι το όνομά του.*

-*Με συγχωρείς αλλά αυτό το πανέξυπνο,
εκπληκτικό, φανταστικό ζώο «Άνεμος»;
Αφού υπάρχει κάτι πιο δυνατό από τον
άνεμο, είναι η «Καταιγίδα».*

-*Έχεις δίκιο, θα τον ονομάσω «Καταιγι-
δα».*

Μετά από λίγες μέρες έρχεται ο ξάδερ-
φος του μανδαρίνου και του λέει:

-*Ονόμασες αυτό το εξαιρετικό, πανέ-
μορφο, αστραφτερό γάτο «Καταιγίδα»;
Υπάρχει ο ανεμοστρόβιλος που είναι πιο
δυνατός.*

... και άκουσε το αφεντικό του να τον
φωνάζει «Ανεμοστρόβιλο».

-*Ε, όχι και «Ανεμοστρόβιλο» αυτό το
εξαιρετικό ζώο, του είπε. Υπάρχει και ο ή-
λιος που όταν βγαίνει ημερεύουν τα πά-
ντα και λάμπει ολόκληρη η γη!*

Σε λίγες μέρες βρέθηκε ο μανδαρίνος
στο παλάτι του αυτοκράτορα. Εκείνος
όταν άκουσε να αποκαλεί το γάτο του
«Ήλιο» γέλασε και του είπε:

-*Αγαπητέ μου, θα έπρεπε να ντρέπεσαι
να αποκαλείς το ζώο σου με τόσο υποτι-
μητικό όνομα σαν το «Ήλιος». Στη θέση
σου θα το ονόμαζα «Δυνατό», από τη
λέξη δύναμη που είναι το παν.*

Αφού πέρασε καιρός ο
μανδαρίνος περιπλανιόταν σε
ένα χωριό μαζί με το γάτο του.
Επειδή διψούσε αρκετά σκέ-
φτηκε να μπει σε ένα σπίτι για
να ζητήσει λίγο νερό. Στο πρώτο
σπίτι που συνάντησε άκουσε
χαριτωμένες, χαρμόσυνες παιδι-
κές φωνές. Χτύπησε την πόρτα
και βρέθηκε μπροστά σε μια χα-
ρούμενη και ευτυχισμένη
οικογένεια. Αυτοί τον καλωσόρισαν,
του προσέφεραν νερό να πει κι αυτός
κάθισε να γευματίσει μαζί τους. Μετά
άρχισαν τα παιδάκια να παίζουν τρυφε-
ρά με το γάτο. Όταν άκουσαν ότι τον
φώναζε το αφεντικό του «Δυνατό» όλα
μαζί είπαν αποφασιστικά:

-*Εμείς θα του αλλάξουμε όνομα. Από δω
και πέρα θα είναι ο «Αγαπημένος», γιατί
η αγάπη είναι πιο δυνατή απ' όλα.*

Ξαφνικά ο γάτος πηδάει πάνω στο μαν-
δαρίνο και αρχίζει να τον γρατζουνάει
με τα νύχια του και λέει :

-*Είναι το ωραιότερο όνομα που είχα πο-
τέ. Αν μου ξαναλλάξεις το όνομα θα φύ-
γω από το σπίτι.*

Ο μανδαρίνος έμεινε άφωνος. Από τότε
ό, τι και να του έλεγαν αυτός δεν άλλα-
ξε όνομα στο γάτο του.

Ομαδική εργασία

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ...

123... Πάμε Ιταλία

Ζυγαρικά Teriesti Γεύση από...
 ποιότητα και γεύση Ιταλίας

Για το συγγενικό και... αυτό είναι δέλεο προσηγορίες τα πιο αβανταζα ζυγαρικά. Τα Teriesti. Η γεύση που σας ταξιδεύει σε πελάγη ευτυχίας στα εμπορτόρια της Ιταλίας. Για τις πιο ξεχωριστές φαγουρές γεύσεις κάποτε μια... κίνηση πιάστε μικρό το super market. Χοριότε στον έρωτα σας αλλά και στους αγαπημένους σας, ένα ζευγάρι τρώει σε αιώνα τα Teriesti.

Μια γεύση από...
 Ιταλία

Τώρα και ζυγαρικά φρούτα υγιεινός. Πρώτος στην αγορά με τις καλύτερες θερμίδες!!!

Teriesti στη μέση και μέτρεσε από γεύση. Ταξίδι στη γεύση και πιάστε σε ποτήρι επιτυχίας. Ο ήλιος είναι η αγάπη για σφιχτά και τα αγαπημένα μας Teriesti τα παιδιά για πάντα.

Τώρα οι πιο ξεχωριστές γεύσεις προσέχουν σας ενθουσιάζουν στις μεγάλες γευτές σας! Διαβάστε αυτόν τον αφηρόνυμο και θεωρείται γεύση κρασιού. Νέο κρασί με ξεχωριστές γεύσεις από κόκκινα τουλάχιστον κρασιά τα οποία θαληργούνται σε παρασκευασμένα εδάφη.

Πιές του Διονύσου του κρασιού χρε δεν θα γίνει ποτέ εσσύ!

Τα υπασιά του ΔΙΟΝΥΣΟΥ!
 Για τις πιο ξεχωριστές γευτές μας...!
 ΤΟ ΠΙΟ ΓΛΥΚΟ ΚΡΑΣΙ!!!

Σήλεια, Μαρία Κ, Ντενίσα, Δημοσθένης, Σπύρος

Μαρία Μ, Ραφαηλία, Κική, Ρέντι, Ηλίας Ζ.

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

1. Κρατάμε αποστάσεις και δεν ερχόμαστε σε κοντινή επαφή με άτομα που βήχουν ή φτερνίζονται.
2. Να πλένουμε συχνά τα χέρια μας με νερό και σαπούνι.
3. Να μην ακουμπάμε τη μύτη και στόμα μας.
4. Να φροντίζουμε για τον σωστό και τακτικό αερισμό του χώρου μας.
5. Να κάνουμε υγιεινή διατροφή και να κοιμόμαστε καλά.
6. Καλύπτουμε το στόμα και τη μύτη μας όταν βήχουμε ή φτερνιζόμαστε.
7. Να φοράμε χειρουργική μάσκα όταν φροντίζουμε κάποιον άρρωστο και αμέσως μετά πετάμε τη μάσκα και πλένουμε τα χέρια μας.
8. Το χρησιμοποιημένο χαρτομάντιλο το πετάμε αμέσως στα σκουπίδια.
9. Όταν έχουμε μια ανοιχτή πληγή την καθαρίζουμε και την καλύπτουμε με χάνζαπλαστ ή κάτι άλλο.
10. Να μην χρησιμοποιούμε πράγματα (ποτήρι, οδοντόβουρτσα κ.α.) που τα έχουν χρησιμοποιήσει άλλοι.

Βίκη Περτσινίδου

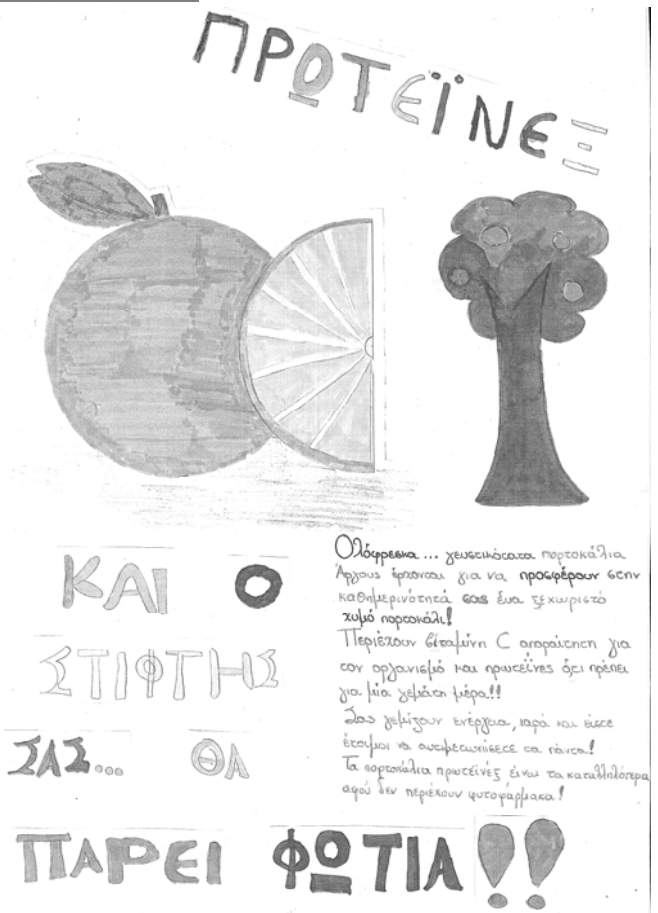
ΜΑΝΤΕΨΕ...

Τι κάνει αυτός που γυρίζει ένα πανί;
 (πανηγυρίζει)
 Πόσες ανηφόρες έχει η Καβάλα; (όσες και κατηφόρες)
 Πώς λέγονται οι παίχτες της Real;
 (Realistes)
 Ποια πόλη ρωτάει τη Νίκη αν θέλει κι άλλο γλυκό; (Θεσ-άλλο-νίκη)

Θοδωρής Παπαδόπουλος

Κωνσταντίνα, Βίκη, Γιώργος, Χριστόδουλος, Θωδωρής

Μαρκέλα, Γιώτα, Βασίλης, Ηλίας Τ.

ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ

Χρησιμοποιούνται είτε σαν καύσιμο είτε με ειδική επεξεργασία, που γίνονται ως πρώτες ύλες. Τα κυριότερα είναι τα πλαστικά, τα απορρυπαντικά, τα καλλυντικά, τα μονωτικά, τα χρώματα, τα φάρμακα κλπ. Αυτά τα προϊόντα είναι χρήσιμα γιατί έχουν κάποιες ιδιότητες τα πλαστικά π.χ. είναι ανθεκτικά και χρησιμοποιούνται σε πολλές εφαρμογές. Τα απορρυπαντικά εξαλείφουν τους λεκέδες χωρίς να καταστρέφουν τα ρούχα. Ιδιαίτερη προσοχή όμως πρέπει να δείχνουμε στην καθαριότητα του περιβάλλοντος γιατί όλα τα παραπάνω το ρυπαίνουν. Γι' αυτό πρέπει να βρεθούν και άλλα εναλλακτικά προϊόντα.

Δημοσθένης Σωτηρούδης

ΑΥΤΟΧΘΟΝΕΣ ΛΑΟΙ

Εσκιμώοι

Οι Εσκιμώοι Είναι άνθρωποι χαμηλού ή μέσου αναστήματος, με ελαφρά κίτρινο δέρμα και με χαρακτηριστικά σχιστά μάτια. Κατοικούν σε μερικές περιοχές της Γροιλανδίας, στο βορειοδυτικό Καναδά, στην Αλάσκα Τα ρούχα τους αποτελούνται κυρίως από δέρματα αρκούδας, φώκιας και αλεπούς. Κύριος σύντροφος της ζωής τους είναι η βάρκα τους και τα σκυλιά τους. Οι Εσκιμώοι κατοικούν μέσα σε σκηνές από δέρμα φώκιας ή τάρανδου. Το χειμώνα σε ορισμένες περιοχές φτιάχνουν παγόσπιτα, τα περίφημα «ιγκλού». Για να ζεσταθούν, καίνε το λάδι της φώκιας.

Ρέντι, Μαρία Μ, Κική, Χριστόδουλος, Κωνσταντίνα

Λάπωνες

Οι Λάπωνες έχουν ανάστημα κοντό (από 1,20-1,50 μ), δέρμα κίτρινο προς μελαχρινό, πρόσωπο πλατύ και μύτη κοντή, πλατιά και λίγο ανασηκωμένη. Ασχολούνται με το κυνήγι και το ψάρεμα. Για μεταφορικό μέσο χρησιμοποιούν το έλκηθρο, το οποίο εκτός από τα σκυλιά, το σέρνουν και οι τάρανδοι.

Ζουν νομαδική ζωή κι ασχολούνται κυρίως με την εκτροφή ταράνδων απ' τους οποίους παίρνουν το κρέας τους και το δέρμα. Ντύνονται με δέρματα ταράνδου. Οι πρόχειρες καλύβες τους (όταν μετακινούνται) έχουν σχήμα κώνου, που τις φτιάχνουν από λεπτούς πασσάλους, που ενώνονται στην κορυφή και σκεπάζονται με δέρματα ταράνδων.

Μαρκέλα, Γιώτα, Ραφαηλία, Βασίλης, Ηλίας Γ.

Αβοριγίνες

Οι Αβοριγίνες, κάτοικοι της Αυστραλίας, ανήκουν στη μαύρη φυλή. Είναι αδύνατοι, με πλακουτσωτές μύτες και μαύρα σπαστά μαλλιά. Είναι ο αρχαιότερος νομαδικός λαός που γνωρίζουμε. Η τέχνη τους περιλαμβάνει γλυπτική, τοιχογραφία, ζωγραφική στους φλοιούς των δέντρων και βραχογραφία. Κατασκευάζουν καλάθια, κομπολόγια.

Ινδιάνοι

Ινδιάνοι συνηθίζεται να αποκαλούνται οι ιθαγενείς της Αμερικής πριν την ανακάλυψή της από τους Ευρωπαίους στα τέλη του 15ου αιώνα. Ορισμένοι από αυτούς τους ιθαγενείς διατηρούν μέχρι σήμερα ένα νομαδικό τρόπο ζωής. Ονομάστηκαν έτσι από τον Κολόμβο, ο οποίος

όταν έφτασε στην Αμερική, πίστεψε ότι είχε φτάσει στην Ινδία και ότι οι κάτοικοι που συνάντησε είναι Ινδοί. Λέγονται και ερυθρόδερμοι.

Βίκη, Μαρία Κ, Θεodorής, Σπύρος

Πυγμαίοι

Σήμερα οι Πυγμαίοι βρίσκονται στα τροπικά δάση της Αφρικής και στη νοτιοα-

φρικανική στέπα Καλαχάρι. Το ανάστημά τους δεν ξεπερνάει το 1,40μ. Οι Πυγμαίοι είναι ο πιο μικρόσωμος λαός του κόσμου. Ζουν σε καλαμένιες καλύβες, σκεπασμένες με φύλλα μπανανιάς για να μη μπαίνει μέσα η βροχή. Κάποιοι Πυγμαίοι διατηρούν τον παραδοσιακό τρόπο ζωής τους βασισμένο στο κυνήγι και τη συλλογή τροφής. Η έμφυτη ευγένεια, η μουσική τους, ο χορός και το τραγούδι τους, μία πλούσια λαϊκή παράδοση αντανακλούν τον ιδιαίτερο πολιτισμό τους. Σήμερα ο ελεύθερος, νομαδικός τρόπος ζωής τους πλησιάζει στο τέλος του.

Σήλεια, Γιώργος, Ντενίσα, Δημοσθένης, Ηλίας Ζ.,

ΕΥΧΕΣ...

Νέος χρόνος ... καινούργιες ελπίδες ... καινούρια όνειρα

Με το καλό το 2011 να εκπληρώσει τα όνειρά σας

Εύχομαι ένα χρόνο γεμάτο αφορμές για ευτυχισμένες αναμνήσεις

Εύχομαι το 2011 να είναι δημιουργικό!!!

Κική Λυμπεράκη

We wish you
a Merry
Christmas and
a Happy New
Year ! Bonne
Anne, Joyeux
Noel!

**Ευχές από όλη
την τάξη μας!**

Joyeux Nou-
vel An !
Gluckliche
Neues Jahr !
Geruar vitin
eri, Geruar
festar!